

เรื่อง:เริ่มต้นปีใหม่ให้เจริญพร

ข้อพระคัมภีร์ เยเรมีย์ 12:5

โดย อ.เรวัตน์ เทพจักร์

"ถ้าเจ้าวิ่งแข่งกับมนุษย์ และเขาทำให้เจ้าเหน็ดเหนื่อย เจ้าจะแข่งกับม้าได้อย่างไร และถ้าเจ้ายังล้มลงในแผ่นดินที่ปลอดภัย เจ้าจะทำอะไรในดงลุ่มแม่น้ำจอร์แดนสวัสดิ์ปีใหม่ ในปีใหม่นี้ขอพระเจ้าโปรดอำนวยพรมายังสมาชิกทุกท่าน.....
ท่านคาดหวังอะไรจะอยากให้เกิดขึ้นในชีวิตในปีใหม่นี้ ท่านจะก้าวไปอย่างไรในปีใหม่นี้ ? เยเรมีย์ 12 มีแนวทาง 2 ประการในการดำเนินชีวิตปีใหม่ที่เกิดผล

ประการที่ 1 เริ่มต้นปีใหม่ด้วยการ ขอบพระคุณพระเจ้า

ชีวิตบางช่วงบางตอนก็แสนจะทุกข์ทรมาน น่าหวาดเสียว แต่ในที่สุดแล้วเราก็ผ่านออกมาได้ เรากำลังเข้าสู่อาณาจักรของปีใหม่ มุ่งสู่ถนนสายใหม่ เป็นเส้นทางที่เราไม่รู้ว่าจะต้องเจออะไรบ้าง สถานการณ์อาจจะดีหรือไม่ดี แต่ชีวิตของเราจะต้องดีขึ้นอย่างแน่นอน เพราะนั่นคือน้ำพระทัยพระเจ้า ชีวิตคริสเตียนแท้จริงแล้วไม่ใช่ชีวิตที่ปลอดภัย แต่เรารู้ว่าพระเจ้าทรงรักมาก ทุกสิ่งที่พระเจ้าให้เราผ่านเจอจะต้องดีสำหรับพระเจ้า และสำหรับตัวเราด้วย มีบางอย่างที่จะเกิดขึ้นเราอาจจะไม่ชอบ สิ่งที่เราไม่ชอบไม่ได้หมายความว่าไม่ดี พระเจ้ามีความปรารถนาดีเสมอ บางครั้งเราก็ไม่เข้าใจเลย เรื่องบางเรื่องหลายปีกว่าที่เราจะเข้าใจ และบางเรื่องกว่าจะเข้าใจก็ต้องรองจนกว่าเราจะตายไปแล้ว จงจำไว้เสมอว่าอะไรก็ตามที่พระเจ้าให้เกิดขึ้นในชีวิตของเรา นั่นคือสิ่งที่ดีที่สุดแล้ว ถ้ามีบางอย่างที่เกิดขึ้นในชีวิตไม่พึงประสงค์ อย่าให้เราตั้งคำถามว่า ทำไม ? พระเจ้าทำไม ดังนั้นชีวิตในปีใหม่ อย่าลืมที่จะขอบพระคุณพระเจ้า มองดูสารพัดสิ่งที่เผชิญอยู่ด้วยการขอบพระคุณพระเจ้า ขอบคุณสำหรับสารพัดสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตของเรา 2คร2:14 ขอบคุณที่พระเจ้าเลี้ยงดูอุปเสื่อเราอย่างดี ขอบคุณสำหรับการปกป้องรักษา ขอบคุณสำหรับเพื่อน พี่น้อง และผู้ดูแลฝ่ายวิญญาณ ขอบคุณสำหรับลมหายใจ และเงินทองทุกบาททุกสตางค์ ขอบคุณพระเจ้าสำหรับช่วงเวลาที่ยากลำบากบ้างในชีวิต ที่ทำให้จิตใจของเราถ่อมลงต่อพระองค์ เรียนรู้จักพึ่งพาพระเจ้ามากยิ่งขึ้น หากเราคิดได้อย่างนี้แล้วปีใหม่ที่กำลังดำเนินอยู่จะดีทั้งหมด อย่าให้เราแบกเอาความน้อยเนื้อต่ำใจพระเจ้าไปด้วย อย่าให้เราเก็บสะสมเอาความขมขื่นใจต่อพระเจ้าไปในปีใหม่ เพราะมันจะทำให้เราเห็นแต่เรื่องที่เราร้าย เห็นแต่เรื่องที่น่าเศร้าใจ เรื่องที่บั่นทอนกำลังใจของเรา บทเรียนจาก เยเรมีย์ผู้รับใช้หนุ่ม น่าจะเริ่มรับใช้ราวปี 627 กศศพระเจ้าทรงให้เขาเกิดมาในครอบครัวคริสเตียน พ่อเป็นปุโรหิต และพระเจ้าก็เรียกเขาให้เป็นนักเทศน์เหนือยูดาห์ พระเจ้าทรงตรัสแก่เขาว่า พระเจ้าทรงปั้นแต่งชีวิต ทรงรู้จัก (ยาคาห์ แปลว่ารู้จัก) เขาก่อนที่จะเกิด ทรงแยกเยเรมีย์ไว้ (คาคาซ แปลว่าแยกไว้ต่างหาก) และแต่งตั้งให้เขาเป็นนักเทศน์แก่ประชาชนชาติ ยรม 1:3 เยเรมีย์ก็กลัวสีกว่าไม่พร้อมด้วยตัวเองยังเด็กมาก (นาวาร์ = ทารก) และพูดไม่เป็น แต่พระเจ้าก็ให้เยเรมีย์มั่นใจอีกครั้งว่า พระเจ้าจะสถิตอยู่ที่ปากของเขา ให้เขารับใช้ และเทศนาด้วยฤทธิ์เดชจนทำให้เยเรมีย์ปฏิเสธไม่ได้

- บทที่ 2 พระเจ้าเริ่มเปิดปากของเยเรมีย์ให้แจ้งข่าวอิสราเอลรู้ว่า พระเจ้าทรงรู้เห็นถึงการดำเนินชีวิตของ พวกเขาที่เสื่อมทรามลง พระเจ้าวิงวอน
-จงคิดถึงความรักภักดียามวัยสาว ๆ ข้อ 2
-ให้เขารู้ว่าพระเจ้าเลือกเขาให้บริสุทธิ์เพื่อพระเจ้า ข้อ 3
- บทที่ 3 พระเจ้าอ้อนวอนให้อิสราเอล -ยูดาห์กลับใจ
- บทที่ 4-10 พระเจ้าเตือนว่าจะลงโทษชาติที่ไม่เชื่อฟัง และไม่ยอมกลับใจ
- บทที่ 11 เยเรมีย์ถูกขู่ฆ่า และปองร้าย ข้อ 21 ชาว คาลบ อานาโท แสวงชีวิตและห้ามเยเรมีย์เทศนา
- บทที่ 12 เยเรมีย์ปรับทุกข์กับพระเจ้า และพระเจ้าทรงหนุนใจเขาให้เขาเตรียมพร้อมเพื่อออกไปรับใช้ มีหลายอย่างที่อยู่กับใจของเยเรมีย์

1.เขาสับสนไม่เข้าใจว่า เขาตั้งใจรับใช้ชาติที่สุดแล้ว พุดในสิ่งที่พระเจ้าให้พูด แต่ทำไมเขาจึงต้องได้รับการร้าย ทำไมพี่น้องจึงคิดร้ายกับเขา ห้ามให้เขาเทศนา ห้ามเยเรมีย์พูดอะไรอีก

2.เยเรมีย์มองคนที่ทำบาปเหล่านั้นชีวิตพวกเขากลับดีขึ้นๆ อยู่เย็นเป็นสุข เจริญงอกงาม ธุรกิจเกิดผลดีการงานของเขาก็ยิ่งเจริญขึ้น ยรม 12:1-2 เยเรมีย์รู้สึกพระเจ้าไม่แฟร์กับเขาเท่าไรนัก เยเรมีย์รู้สึกว่ามืออะไรไม่ถูกต้อง....

3.เยเรมีย์ร้องขอให้พระองค์ผู้คนบาปออกมาสำหรับข้า และแยกพวกเขาออกมาเพื่อวันทำลาย เยเรมีย์ต้องการให้พระเจ้าแก้แค้นแทนเขา ดู ยรม 12:3 และ ยรม 11:20 สภาพจิตใจของเยเรมีย์เต็มไปด้วยความรู้สึกที่อ่อนแอ และเจ็บปวด และท้อถอยจนไม่อาจจะก้าวหน้าทำอะไรใหม่ๆต่อไปเพื่อพระเจ้าได้ อากาเหมือนคนพิวส์ขาด หมดไฟจากการรับใช้พระเจ้าด้วยความรัก กลับทำให้เขาโกรธเกลียด และมองผู้คนออกเป็นสองพวก คือคนที่เขินอายเกี่ยวกับตัวเอง กับพวกที่เป็นฝ่ายตรงกันข้าม เขารู้สึกไม่สบายใจกับพระเจ้าโดยเฉพาะพระเจ้าทรงปล่อยให้เขาต้องพบกับผู้คนที่ไม่ดี และต้องทนอยู่ในสภาพบ้านเมืองที่เสื่อมทราม ทำให้เยเรมีย์รู้สึกเหนื่อยหน่ายใจ ท้อแท้หมดแรงที่จะเดินกับพระเจ้าต่อไป เขาค่อยๆเริ่มต้นบ่นต่อพระเจ้า กล่าวถึงสิ่งที่ไม่พึงพอใจต่างๆในชีวิต พระเจ้าจึงทรงตรัสกับเขาว่า.... เยเรมีย์ 12:5 "ถ้าเจ้าวิ่งแข่งกับมนุษย์ และเขาทำให้เจ้าเหน็ดเหนื่อย เจ้าจะแข่งกับม้าได้อย่างไร และถ้าเจ้ายังล้มลงในแผ่นดินที่ปลอดภัย เจ้าจะทำอย่างไรในดงลุ่มแม่น้ำจอร์แดน

พระเจ้ากำลังให้เยเรมีย์มีโอกาสพิจารณาว่า คนไม่กี่คนเขากลับทำให้เยเรมีย์เหน็ดเหนื่อยและท้อถอยได้เพียงนี้ แล้วเยเรมีย์จะมีกำลังไปแข่งกับม้าได้หรือ ? และบ้านเมืองแผ่นดินที่ปลอดภัยดีเยเรมีย์ยังล้มลง แล้วถ้าชีวิตของเยเรมีย์ต้องตกอยู่ในดินแดนที่ยากลำบาก เต็มไปด้วยอุปสรรคปัญหา เยเรมีย์จะเผชิญหน้ากับวิกฤติที่หนักและใหญ่กว่านี้ได้อย่างไร? พระเจ้าไม่ต้องการให้เยเรมีย์รู้สึกอย่างนั้น ถ้าเยเรมีย์ปล่อยให้ตัวเองจมบักอยู่ในวังวนความรู้สึกแบบนี้ต่อไป จะไม่ได้ช่วยอะไรเยเรมีย์ให้ก้าวหน้าไปได้ ชีวิตของเราจะมีแต่อ่อนแอ และขาดกำลัง จะไม่สามารถเดินผ่านอุปสรรคปัญหาที่หนักหนากว่านี้ได้เลย เพราะเราจักกลายเป็นคนหกล้มสะดุดอะไรๆ และองงในฝ่ายวิญญาณ และบ่นกับสารพัดปัญหาเล็กๆน้อยๆที่เกิดขึ้น พระเจ้าต้องการให้คริสเตียนมองข้ามเหนืออุปสรรคปัญหา มองทุกอย่างที่เผชิญเป็นเรื่องเล็ก เรียนรู้จักเผชิญกับความทุกข์ยากลำบากได้ เช่นเดียวกับเปาโล พป 4: ข้าพเจ้าเรียนรู้ที่จะเผชิญกับความตกต่ำ ความอดุมสมบูรณ์..... เราไม่ควรให้ความสำคัญกับกีดกันกำลังวังชาของเรา ความเชื่อที่เข้มแข็งของเรา แทนที่เราจะมองโลกในแง่ร้าย ให้เราหันมาขอบพระคุณพระเจ้าดีกว่า 1 เธสะโลนิกา 5:18 จงขอบพระคุณในทุกกรณี เพราะนี่แหละเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า ซึ่งปรากฏอยู่ในพระเยซูคริสต์เพื่อท่านทั้งหลาย เราจะขอบพระคุณพระเจ้าในเรื่องอะไรบ้าง ? ขอบคุณที่พระเจ้าให้เราพบทั้งคนดี และไม่ดี มีนายจ้างหรือหัวหน้าที่ดีและไม่ดี พบคนที่มีน้ำใจต่อเราและคนที่ใจแคบต่อเรา ขอบคุณที่ทรงเปลี่ยนแปลงเรื่องที่ไม่ดีให้เป็นดีได้ ขอบคุณสำหรับงานที่ทำอยู่ ขอบคุณสำหรับชีวิตโสด ขอบคุณสำหรับคู่พระพรคู่ครอง ขอบคุณสำหรับลูกๆของเรา ขอบคุณสำหรับการมีโอกาสได้ร่วมรับใช้ในคริสต์มาส และงานประกาศ ขอบคุณสำหรับคำติชมต่างๆ ขอบคุณที่เศรษฐกิจที่ไม่ค่อยดี ปีใหม่นี้.... อย่าให้เราวิ่งแต่คิดในเรื่องลบๆกับคนรอบข้าง

ตัวอย่างเรื่องจากอีมิล : ดินแดนแต่งงานเมื่อ พ.ศ. 2534 และได้อยู่กับสามีด้วยดีจนมีลูกสาวและลูกชายอย่างละ คน ชีวิตก็มีความสุขดี มีรถยนต์ มีบ้านในเนื้อที่ 110 ตารางวา บนถนนแจ้งวัฒนะ ดินแดนมีน้องสาว 1 คนเค้าไปได้สามีที่ มีเมียหลวงอยู่แล้ว ตอนหลังเค้าเลิกกัน เขามาหาดินแดน ดินแดนก็ให้น้องสาวมาอยู่ด้วยกัน แต่ว่ามีคนเดียวจะคะ ส่วนลูกๆอยู่กับสามีเขา น้องสาวมาอยู่กับดินแดนได้หลายปี จนมาวันหนึ่งหัวใจดินแดนเกือบสลายคือสามีดินแดนจะเลิกงานเวลา 24.00 น.และใน เวลา 00.45 น. ดินแดนได้ยินเสียงรถของสามีมาถึงบ้านแล้วแต่ดินแดนหลับต่อ มาตักใจตื่นตอนที่ 2 กว่านิคหนอย ไม่เห็นสามีนอนอยู่ ลูกขึ้นไปดูที่ห้องลูกๆก็ไม่มี ในห้องน้ำก็ไม่มี ใจหายวาบ รีบลงมาที่โซฟา ข้างล่างก็ไม่มีรถยนต์ก็จอดอยู่แต่สามีดินแดนไปไหน มองที่ประตูบ้าน ก็ใส่กลอนอยู่ ดินแดนหัวใจเต้นแรงมาก เหลืออยู่ห้องเดียวคือ... ห้อง น้องสาว..ของดินแดน ดินแดนเดินไปเปิดไฟจนสว่างทั่วบ้าน หัวใจเต้นแรง ผิดปกติ อยากรจะเป็นลม แล้วมองไปที่ห้องของน้องสาวแล้วพยายามตั้งสติ คิดในใจว่า ถ้าเขาเดินออกมาจากห้องนั้นดินแดนจะทำอย่างไร ดินแดนนั่งมองประตูห้องของน้องสาว น้ำตาจะไหล นึกในใจว่าจะทำอย่างไร ? เราจะทำอย่างไรดี ลูกก็ยังเล็ก ดินแดน ตัดสินใจ?เลิกดีไหม? แล้วให้เขาไปอยู่กับน้องสาวที่อื่น ส่วนดินแดนจะอยู่กับลูกคือยกสามีให้น้องสาวไป ถ้าเขารักกัน จนประมาณ ดี 3 กว่าๆ ดินแดนในใจว่าถ้าดินแดนโทรฯเข้ามือถือเขาแล้วเสียง โทรศัทพ์ก็ต้องดังออกมาจากห้องน้องสาวแน่ๆเลย เป็นไงเป็นกัน ดินแดนตัดสินใจโทรฯแล้วก็ติดจริงๆคะ ใจดินแดนเต้นแรงจนเกือบหลุดออกมาข้าง นอก ดินแดนยืนแอบอยู่หน้าห้องน้องสาว...แต่เอ๊ะไม่มีเสียงโทรศัทพ์ดังออกมาจากในห้องของน้องแต่โทรฯติด เขาอยู่ไหน ฮัลโหล เขารับสาย ดินแดนจึงถามเขาทันทีว่าเธออยู่ไหน? ดินแดน ตวาดเขาอย่างรุนแรง ทันใดนั้นสามีของดินแดนก็ตอบเสียงอันดังด้วยความโมโหสุดๆว่า “ อยู่ในรถสิ อีบ้า รู้ว่าวันนี้ถูกลัดดีก ยังเสือก ล้อคประตูอีก มือถือ ก็ไม่เปิด ยุ๊งกัจะตายหาอยู่แล้ว “ หลายครั้งในชีวิตเรา เรามักจะคิดไปเองว่า เรื่องมันทำไมต้องเป็นอย่างนั้น เป็นอย่างนี้ โดยที่เราก็ยังไมรู้ความจริง ดังนั้นในปีใหม่นี้ขอให้เราคิดในแง่ลบๆ แต่ให้เราขอบคุณพระเจ้าดีกว่า ให้เรานึกถึงพระเมตตาคุณของพระเจ้า การดูแลของพระเจ้า

และพระคุณอันมากมายเหลือจะพรรณานในชีวิต ก้าวปีใหม่ด้วยการขอบพระคุณพระเจ้า แล้วชีวิตตลอดปีใหม่ของเรามีแต่สิ่งที่ดีๆเกิดขึ้น

ประการที่ 2 เริ่มต้นปีใหม่ด้วยการขอโทษ และยกโทษ

เยเรมีย์แม้ท่านจะเป็นถึงผู้เผยพระวจนะของพระเจ้า เป็นนักเทศน์ในสมัยนั้น ก็ยังรู้สึกเจ็บปวดเมื่อถูกผู้คนปองร้าย หลายคนไม่ได้อวยพรท่าน หลายคนไม่ได้ให้เกียรตินับถือท่าน พวกเขาปลิววางแผนทำร้ายเยเรมีย์ให้ถึงแก่ความตาย และไม่ฟังคำของเยเรมีย์ เยเรมีย์คงรู้สึกแย่มาก จึงทำให้เยเรมีย์ต้องร้องขอให้พระองค์ผู้คนบาปเหล่านั้นออกมาสำหรับฆ่า และแยกพวกเขาออกมาเพื่อวันทำลาย เยเรมีย์ต้องการให้พระเจ้าแก้แค้นแทนเขา ดู ยรม 12:3 และ ยรม 11:20 ในปีใหม่นี้ไม่ควรจะให้ความรู้สึกเช่นเดียวกับเยเรมีย์ผู้ทุกข์ใจของเรา เพราะมันไม่ได้ช่วยเสริมสร้างเราให้ดีขึ้น ขอพระเจ้าจัดเอาความโกรธ ความเจ็บปวด ความขมขื่นใจต่อกันและกันออกไปจากใจของเรา ให้จิตใจของเราเป็นพรแก่ทุกคน ในปีใหม่นี้หากเรายังเก็บความไม่ชอบ ความแค้น ความขมขื่นจะทำให้เราน้ำหนัก ถ้าใครก้าวปีใหม่ด้วยภาระอันหนักนี้จะไม่ไถ่โทษ มันเป็นการหนัก และจิตใจของเราก็ไม่ได้สูงไปกว่าคนที่มีความเชื่อ อย่าให้บาปปีเก่าข้ามมาปีใหม่ด้วย ถ้ามีอะไรเป็นอุปสรรคให้เราสารภาพต่อพระเจ้า หามุมสงบบอกเรื่องที่ผิดพลาดต่อพระเจ้า อย่าให้เราเอาความไม่ถูกต้องแบกไว้ในปีใหม่ จะทำให้เราเดินด้วยความเหน็ดเหนื่อยในปีใหม่ ขอพระเจ้าเมตตาช่วยเราให้อิ่มใจลง ยอมรับความผิดพลาดของเราต่อพระเจ้า

การเก็บความผิดบาปเอาไว้เหมือนไฟเผาชีวิต ไม่เป็นพระพร ให้เราจัดการกับมันเสียแต่วันนี้ ไม่ใช่แค่ขอโทษพระเจ้าเท่านั้น แต่อาจจะมีการสิ่งที่เราต้องขอโทษคนอื่นด้วย หากเราทำอะไรบางอย่างให้เขาสะดุดไป ถ้าพระเจ้าตลใจให้เราไปขอโทษก็ให้เราทำแล้วภาวะจะเบาลง อย่าพยายามแก้ตัวเพื่อตัวเอง มโนธรรมในตัวจะฟ้องตัวเรา ให้เราหาเวลาอันเหมาะสมไปพบกับเขา ไปขอโทษเขา ขอโทษเขาแล้วเขาไม่ยอมยกโทษจะทำอย่างไร? ถ้าเขาไม่ยกโทษภาระหนักจะตกอยู่ที่ใจของเขาเอง.... และเขาจะต้องแบกไว้ตลอดไปจนกว่าเขาจะเรียนรู้จักการให้อภัยผู้อื่น ไม่เพียงการขอโทษต่อกันและกัน เราจะต้องเรียนรู้จักการให้อภัยต่อกัน ยกโทษต่อกันด้วย บางคนรู้สึกขมขื่นใจต่อกัน เขากล่าวว่า “ตายเสียดีกว่าที่จะยกโทษให้คนพินั้น” เราจะต้องเรียนรู้จักยกโทษ ให้อภัยต่อกัน โคลโลสี บทที่ 3 13 จงพ่อนหนักพ่อนเบาซึ่งกันและกัน และถ้าแม้ว่าผู้ใดมีเรื่องราวต่อกัน ก็จงยกโทษให้กันและกัน องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงโปรดยกโทษให้ท่านฉันใด ท่านจงกระทำอย่างนั้นเหมือนกัน

ตัวอย่าง : พระเยซูคริสต์ขณะถูกตรึงที่กางเขน ทรงถูกกระทำต่าง ๆ ประการจากคนบาปชั่ว แต่พระองค์กลับอธิษฐานว่า ขอพระบิดาอภัยโทษเขา เพราะเขาไม่รู้ว่าเขาทำอะไรลงไป นับเป็นตัวอย่างที่ดีของคริสเตียน ที่จะเรียนรู้จักการยกโทษ ให้อภัยต่อกัน ลก23:34

ตัวอย่าง เปโตรสาวกของพระเยซูคริสต์กล่าวว่าเมื่อใครที่ทำความผิดต่อเขาเขาควรจะยกโทษให้คนเหล่านั้น 7 ครั้งพอไหม? พระเยซูตอบเขาว่าไม่พอ แต่ต้อง 7x70 ครั้ง มธ18:22 ปีใหม่นี้มีใครบ้างที่เราจะต้องไปขอโทษเขา มีใครบ้างที่เราจะต้องยกโทษให้เขา อย่าเก็บบาปไว้ในใจของเรา ขอให้เราลืมเสียกับประสบการณ์ที่ลึกในอดีต ดังมีคนกล่าวไว้ว่า “อย่าร้องไห้กับมือที่เสียไป แต่จงใช้มืออีกข้างหนึ่ง” ฝรั่งเศสกล่าวว่า “อย่าห้อยไห้กับนมที่หกไป” เพราะทำอย่างไรก็ตาม เราจะไม่สามารถเข้าไปตักดวงนรกที่ตกลงไปแล้วกลับคืนมา เช่นเดียวกัน เรื่องราวที่ผ่านมาในอดีตที่ไม่ได้ต่อกัน ขอให้เราลืมเสียหันหน้ามาร่วมกันทำงานรับใช้พระเจ้าต่อไป โดยเรียนรู้จักคำว่า ขอโทษ และให้อภัยต่อกัน เหมือนอย่างที่เราจะยกโทษยกภัยบาปของเรานั้น... หากปีใหม่นี้เราดำเนินชีวิตอย่างนี้แล้ว ชีวิตของเราจะอ้อมเอิบด้วยพระพร ความสุขมากมาย จะเกิดผลมาก และไม่มื่ออะไรเป็นภาระหนักในชีวิต เราก้าวสู่ปีใหม่ที่ดีที่สุด จิตใจที่เป็นสุข และเราจะได้รับพระพรมากมาย

เรื่อง เริ่มต้นปีใหม่ให้เจริญพร

เขียนโดย Administrator

วันจันทร์ที่ 24 พฤษภาคม 2010 เวลา 10:25 น. - แก้ไขล่าสุด วันอาทิตย์ที่ 18 กรกฎาคม 2010 เวลา 16:38 น.
